

BLAD NR. 3/09
SEPTEMBER

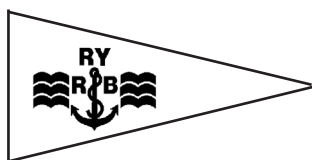

Ankret

Brandøvelse ved Ry Marina

RY Bådlaug

Ry Marina
Siimtoften 13, 8680 Ry
Tlf 86 89 29 90

Email: ry-marina@mail.

Bestyrelse:

Formand:	Jes Weinrich	86890037
Næstformand:	Tommy Meldgaard	86890212
Kasserer:	Jesper Madsen	86785599
Bestyrelsesmedlem:	Kurt Dan Jensen	86891791
Bestyrelsesmedlem:	Jørn Jensen	86945784

Bestyrelsessuppleanter:	Jan Ustrup	86848325
	Leo Nielsen	86945504

Bestyrelsessekretær:	Lisbet Jakobsen	75802175
-----------------------------	-----------------	----------

Udvalg(s-formænd):

Hus- og pladsudvalg:	Leif Westergaard	86510627
Broudvalg:	Morten Damholdt	86890987
Malerudvalg:	Per Brolund	86256785
Sikkerhedsudv:	Leo Nielsen	86945504
Miljøudv.	Hardy Nielsen	86892307
Fest- og aktivitetsudvalg:	Jane Rasmussen	86510627
Navigationsudvalg:	Kai Rasmussen	86846224
Radioudvalg:	Jens Chr. Jensen	86891603
Redaktionsudvalg:	Christian Medom	86969074
Silkeborgsøernes Brosamarbejde:	Leo Nielsen	86945504
Ry- og Silkeborgsøernes Brugerråd:	Leo Nielsen	86945504

Havnekontoret

Telf. 86 89 29 90

Kontortid: Hver mandag fra 18.30 til 19.30

Vi er på kontoret for at hjælpe dig.

Hvis du har spørgsmål, eller hvis du mangler diesel til din båd - så kom ned på marinaen i vor åbningstid.

Havnefoged Kurt Dan Jensen

Havneassistent Jan Ustrup

Havneassistent Leo Nielsen

Havneassistent Per Pedersen

NYE MEDLEMMER - DET ER OGSÅ OS!

Redaktion:

Christian Medom
(ansvarshavende)
christian@medom.net

Else Jensen
Kim Würtz
Birger Madsen
Trille Skøt-Jensen
Frank Jakobsen
Kurt Nielsen
Bente Andersen

Tryk:

Silkeborg
Bogtrykkeri

Forsidebillede:
Fotograf: Jørn Jensen

Ank'ret

Medlemsblad
for
Ry Bådlaug

Udkommer:

Ultimo marts
Ultimo juni
Ultimo september
Ultimo december

NB! NB! NB! NB!
**ABSOLUT
SIDSTE FRIST**
for aflevering af
indlæg til næste
nummer af
ANK'RET er den.
1. Dec. 2009

Vigtige telefon numre

Vandforurening

(begrænset/lokal):

Skanderborg Kommune,
Teknisk Forvaltning

Tlf. 87 94 00 00

Udenfor kommunens åbn-
ingstider ringes til chefen for
Natur og Miljø
Hans Brok Brandi

Tlf. 87 94 77 35

Vandforurening

i større omfang:

Ring alarmcentralen Tlf. 112

Ulykker til søs:

Ring alarmcentralen Tlf. 112

Falck Tlf. 112

Skanderborg Politi 86 56 14 48

Landbetjenten 86 89 14 48

Silkeborg Politi 87 23 14 48

Søværnets Operative Komando

SOK: Tlf. 89 43 30 99

Havnefogeden Horsens

Tlf. 20 80 13 38

Registrering af både/
afmelding/ændring

Susanne Sondrup Tlf. 87 94 76 48

Gæsteregistrering af både

Ry Konfektur Klostervej 22

Jes Weinrich

Formanden har ordet !

At efteråret så småt begynder at nærme sig, er dels de lidt køligere dage, dels min forkølelse, et tydeligt tegn på! Egentlig er jeg slet ikke klar til denne årstid, da jeg stadig synes, at vi godt kunne bruge et par dage mere ude på søen. Omvendt ved jeg jo, at vejret og årstiderne er noget af det eneste, vi ikke kan kæmpe imod, så derfor vil jeg stille tage mig en romtoddy og begynde overvejelserne omkring optagningen af båden! Og så vil jeg holde fast i den optimistiske tanke, at efteråret ofte byder på skønne solskinsdage, som udmærket kan nydes på søen!

I år er der ligesom de sidste år blevet handlet mange både, både internt og eksternt. Det er dejligt og positivt med den store handel, og jeg vil gerne byde alle nye bådejere velkommen til klubben. Det er godt for en klub, når der hele tiden kommer nye medlemmer. Dels er det med til at give nye ideer, dels er det med til at give liv til de mange udvalg, som klubben er dybt afhængig af. Uden nye medlemmer ville det blive meget svært at få klubben til konstant at være velfungerende, og på sigt ville klubben ikke kunne eksistere. Derfor håber jeg også, at alle gamle medlemmer byder de nye velkomne og får dem til at føle, at Ry Bådlaug er glade for deres medlemskab og engagement.

I forhold til slæbestedet og trailerbåde har der i år ikke været de store problemer. Det er dejligt, hvis vi kan slippe for de konflikter, vi før har oplevet. Igen i år kan vi da også konstatere, at samarbejdet med Ry Konfektur

har fungeret upåklageligt.

Selvom det er i god tid til skal jeg også lige minde om, at alle både skal være oppe af vandet senest d. 15. november. Igen i år skal man være i god tid med at skrive sig på listen, hvis man ønsker at få sin båd opstillet på pladsen ved klubben.

I sommerens løb har der været flere sociale arrangementer: Sommerfesten blev erstattet med en jubilæumsfest i anledning af klubbens 40 års jubilæum. Der var 150 gæster, telt, mad og drikke samt levende musik. Derudover var der diverse festlige indslag, og uden at prale kan jeg kun sige, at jeg denne aften var meget stolt af at være formand for klubben! Det var et gennemført og meget hyggeligt arrangement, som der stadig tales om. Takket være de mange frivillige blev der skabt en dejlig fest, som kunne markere at Ry Bådlaug har eksisteret i 40 år.

Derudover havde vi igen ”musik på havnen”, og endnu engang var det bare en rigtig hyggelig dag. Masser af god musik, dejlige glade mennesker og så til slut noget rigtig dejligt mad, - tja, så kan man vel ikke forlange mere!

Og nu kan vi så kun vente på efteråret og vinterens gode arrangementer, både fester og klubaftener. Så hold øje med datoer i bladet samt opslag i klubben.

Med ønsket om et hyggeligt efterår.

Formanden

Arrangement Kalender

OKTOBER

Lørdag den 3. kl. 19.00

Mandemad.

Et stærkt hold af virkelige gastro- nomer vil fremtrylle helt specielle kulinariske oplevelser. En aften man absolut ikke må gå glip af. Hold øje med opslagstavlen i klubhuset og skriv dig på. Begrænset deltagerantal.

Søndag den 25. kl. 10.00

Standerstrygning.

Sejlsæsonen er slut, og det er tid at stryge klubstanderen, og officielt vinterklargøre havnen. Der bliver som sædvanligt serveret kaffe og rundstykker i vores hyggelige klubhus.

NOVEMBER

Tirsdag den 10. kl. 19.00

Møde med bestyrelsen

Klubaften, hvor det er muligt at fremkomme med ideer og forslag til bestyrelsen, samt drøfte disse med de fremmødte medlemmer.

DECEMBER

Søndag den 6. kl. 14.00

Juletræ for børn og voksne.

Juletræ for børn og voksne. Den traditionelle julehyggedag med underholdning og slikposer til børnene og julegløgg med æbleskiver til de lidt ældre.

Huskat

Optagning af både

Bemærk venligst at ALLE både skal være fjernet fra Ry Marinas broanlæg senest 15. november 2009.

Gå venligst i gang med forberedelserne til optagning af båden i god tid, så en enkelt weekend med dårligt vejr bevirker at du overskrider fristen.

Indtræder et eller andet ganske uforudset op til 15. november, så kontakt straks havnekontoret, så de ikke skal til at bruge tid på at ringe til dig for at få din båd på land.

Som medlem af Ry Bådlaug er man forpligtiget til at efterleve ”Havnereglement for Ry Marina” hvori ovennævnte tidsfrist er anført under punkt 2.2.

Tovværk i Ry Marina

Samtidig med, at båden fjernes fra bådepladsen i Ry Marina skal ALT tovværk fjernes fra pæle og broer. Tovværk der ikke senest 15. november er fjernet fra broanlægget vil blive indsamlet af broholdet og destrueret.

Man bør vænne sig til at medtage alt tovværk, når båden glider ud af pladsen for sidste gang, for at komme på land.

Vinteroplægning af både på Skimminghøj

Der ser også i år ud til at blive trængsel på Skimminghøjpladsen. Alle der ønsker at gøre brug af pladsen skal kontakte havne-

kontoret for at det kan sikres, at pladsen bliver anvendt optimalt. Både, der hensættes uden tilladelse og trailere og bukke, der ikke er mærket vil blive fjernet fra pladsen på ejers regning.

Se særlig omtale af vinteroplægning på Skimminghøj.

Husk nu at få båden tømt helt for alt udstyr – også pulverslukkere, idet der bliver noget af et svineri i båden, hvis en uindbudt i løbet af vinteren tømmer pulverslukkeren ud over bådens indre.

Afstivning af oplagte både.

Sørg for solid afstivning af din båd, hvis den skal stå på Skimminghøj-pladsen. En usikker afstivning af din båd udgør en risiko for nabo bådene, når vinterstormene sætter ind.

I forbindelse med oplægning af båden er det klogt at anbringe båden med stævnen ud mod knæhegnet, således at alle bådene kommer til at ligge med agterenden ind mod kørevejen i midten af pladsen. På denne måde er det meget nemmere – både for os selv og for vagtmanden - at holde øje med, om der er eller har været ubudne gæster i båden.

Oprydning på Kløftehøj opbevaringspladsen

Som det står i vores havnereglements punkt 5 **SKAL** alt grej være fjernet fra pladsen på Kløftehøj senest 15. november 2009. Udstyr, der efter denne dato henligger på pladsen uden forudgående aftale med havnekontoret, vil blive destrueret af bestyrelsen, der har ansvaret for at pladsen efter 15. november henligger tom og rengjort. Det er nødvendigt her at understrege, at **ALT** ikke fjernet grej destrueres uden videre, hvis ikke grejet er tydeligt mærket med ejers identitet, som det jo skal være.

Optælling af grej og udstyr samt budgetønsker.

Ry Marinas udvalg har et fast

arbejde i september, der hedder opgørelse over diverse grej og udstyr, så udvalgene og bestyrelsen kan danne os et overblik over, hvad der evt. skal suppleres med til næste år, så ønskerne til nyanskaffelser kan lægges ind i budgettet.

Er der ting der skal repareres, ændres eller nyanskaffes, så er det altså nu udvalgene skal i gang. Budgetønskerne for 2010 skal være bestyrelsen i hænde senest til første bestyrelsesmøde i oktober.

Husbåden MS Loreley Ry

Chr. Medom

Ved et skarpt sving på den østlige del af Rhinen ligger den 120 meter høje klippe Loreley på det smalleste sted mellem Schweiz og Nordsøen. Gennem historien har mange skibe påsejlet klippen med undersøiske rev og på grund af den stærke strøm på stedet. Et sagn fortæller også, at en smuk blond pige på klippen lokkede skibsførerne i fordærv med sang, på samme måde som de græske sirener.

Under alle omstændigheder blev en svensk ingeniør så fascineret af klippen, så han i 1976 døbte sin selvbyggede husbåd med navnet Loreley. Ingeniøren var ansat på bil- og flyfabrikken Saab og konstruerede selv den imponerende husbåd til sejlads i den svenske skærgård. Båden er i dag hjemmehørende i Ry Marina ved bro E. Den nuværende ejer er Bjarne Kammann, der sammen med Marianne bor i Laven. Det er deres 3. husbåd, hvormed de nyder sejlads og ophold på Gudenåen mellem Ry og Silkeborg.

Husbåden måler 10 meter i længden og 3,75 i bredden. Den er bygget på 2 stålskrog som en katamaran. Båden fremføres af en Perkins dieselmotor med 110 HK, der driver 2 skruer via hydraulikdrift. Samme hydraulikteknik er også anvendt fra rattet til roret; udviklet og bygget på Saab's fabrikker. Dieseltanken rummer 310 liter og ferskvandstanken 250 liter. Deplacementet udgør 7,5 ton og båden sejler med en driftsfart på 7 knob. Motoren har en svag dyb brummen og kommer sjældent over 1200 omdrejninger.

På soldækket er der plads til en storfamilie rundt om frokostbor-

det, mens bagdækket indbyder til hygge med en kop kaffe og en god bog.

Båden er indrettet med opholdsrum, køkken, toilet, styrehus, forsalon, der kan indrettes med køjer. Den har store garderobeskabe, mange luger og skabe og er i det hele taget velindrettet med en række finesser som bl.a. solceller og centralvarme. Der er god ståhøjde overalt, og man fornemmer lidt følelsen af at være ombord på en mindre færge.

Bjarne Kammann fortæller, at han købte båden i 2004 og fik den transporteret hjem fra Nyköping med blokvogn. Siden er det blevet til mange gode sejlture på Gudenåen, hvor den befinder sig vel på søerne og kanalerne ved de mange broer. Den egner sig godt til søsejlads med normal hastighed på 4 til 6 knob. Men skulle husbåden komme ud på åbent hav, er den med de to skrog også sødygtig der.

Den er nem at styre. Udover rattet kan de to skruer styres enkeltvis, hvilket nemmer en vanskelig manøvrering under vanskelige strøm- og vindforhold.

Husbåden er et praktisk fartøj på Silkeborgsøerne, hvor der formentlig stadig findes omkring 10 husbåde.

Christian Medom

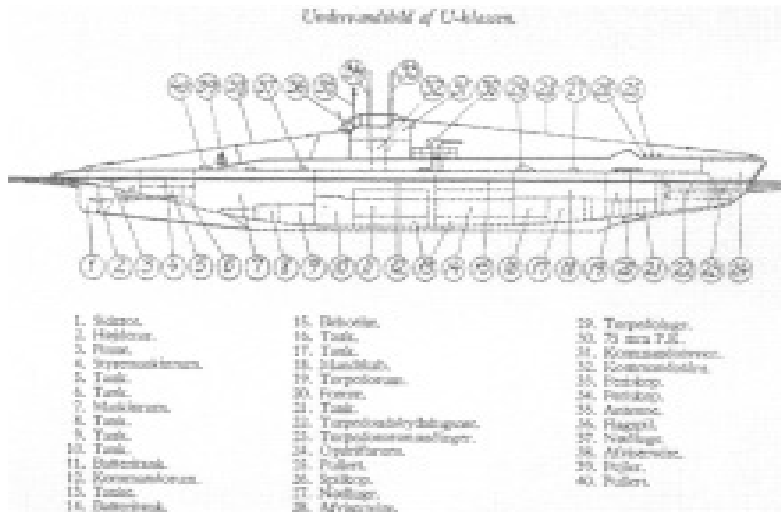
Glimt fra Søværnet for 50 år siden

Som jeg husker det

Af Bent Hausgaard - Del II

Elevtiden på Magretheholm var ved at være slut og efter nogle prøver, hvor der igen blev sorteret nogle fra, skulle vi på "elevtogt". Nu var det ikke mere travaljer, vi skulle ro rundt i. Nu gik vi med køjesækken ombord på "Ægir". Ægir var depotskib, (tidligere tysk) elevskib og moderskib for ubådene. Vel ankommen om bord, fik vi et skibsnummer, nummeret fortalte mange ting, blandt andet hvor hængekøjen skulle bindes

Engelske Kanal var første mål, det første indtryk var en skuffelse, kedelige grågule huse. De virkede nærmest som om, de var sodet til fra deres utallige skorstene. Og så var de klistret tæt sammen. Det så nærmest ud, som var det rækkehuse, der var klemt sammen, så de blev smalle og høje. Det var lige det første indtryk, men der var også pænere og hyggeligere bydele. Men en ting havde de, "Fish and chips". De er aldrig

op, om man hørte til kongens kvarter, der bestod af 1. og 3. skifte, de ulige numre. De lige numre var så 2. og 4. skifte, det var dronningens kvarter. Skifterne var igen delt op i bakker af 8 mand, de sad ved samme bakke (bord) og spiste, to mand fra hver bakke havde bakstørn, en uge af gangen, de skulle hente maden ved kabys døren, bakke af, rydde af og vaske op efter skafning. Rullerne var organisering og fordeling af besætningen. I hver rulle havde alle en plads og en opgave. Der var mange forskellige ruller, klarskibrullen, brandrullen, bjærgningsrullen og mange flere. Efter at have sejlet og øvet alt det vi nu skulle lære, gik turen til England. Weymouth ved den

blevet overgået, men det var måske måden, de blev lavet på, eller fordi unge, i den alder er kronisk sultne. Butikken havde ikke fået en smiley, den havde slet ikke fået nogen. Et lokale på vel 15-20 m2. Den lille butiksrude var ligeså fedtet som resten af lokalet; chips og fisk blev pakket ind i avispapir, men de smagte godt. Vejret var heldigvis godt på turen; de berømte White Cliffs ved Dover fik vi også set., da vi gik ind i kanalen. Nu gik turen videre mod vest forbi Lands End, nord over på en bid af Atlanten, ind i St. Georges Kanal, Irske Hav, Nord Kanalen, og lige næsen ud i Atlanten igen, så ind i Foyle Bugten, videre på Foyle floden. Det var det grønne Irland; på

begge sider en masse stengærder og øjensynlig små landbrug, så dukkede der hvid bygning op, og hen på siden stod med store sorte bogstaver SMUGGLERS INN. Endestationen for toget var Londonderry. Selv om det var den engelske del af Irland, gik politiet i grupper på 6-8, det siger lidt om de spændinger der var.

Nogle bydele var forbudt for os, men det var alligevel en interessant tur, der blev også lavet busture for os. Det var gode oplevelser, og vi fik set noget. Lidt morsomt var det, søndag formiddag, så kom der ret mange piger forbi på kajen, og de fleste havde en lille bog under armen, det var når de kom fra kirke, de skulle lige ned forbi og kikke på alle de "flotte fyre". Det var tydeligvis et samfund meget styret af kirke og religion. Næste søndag kunne de så få tilgivelse for de tanker, de måske havde haft.

Turen gik atter hjem, og sluttede på Holmen. Der var nogle af eleverne, det var dem der havde med miner at gøre, havde haft noget af tiden på de små minestrygere. En af der havde nr. M 559 slap under besættelsen til Sverige. Besætningen havde malede den sort, og fået den til at ligne en fiskebåd; den kom naturligvis til at hede "Sorte Sara".

Det at sove, spise, og bo så tæt sammen, på de små minestrygere, kunne godt kæve en vis tilvænning, men der var fordele, ikke hængekøjer, men faste køjer, ulempen var så, at for at komme ned fra den øverste køje, måtte man træde ned på bordet. Det var hyggeligt, der midt i morgenmaden, er der en der tørner sent ud, han kommer der i sine sure underhylere, og med et par grummede syrebasser, skubber et par tallerkner til side, for at komme ned, det kræver tilvænning for de lidt sarte.

Glimt fra "Søværnet fra 50 år siden. Som jeg husker det" fortsætter i næste nummer.

Frank Jacobsen

Røget fisk med sennepscreme, rejer og små pillekartofler

Denne ret er inspireret af en tur i det svenske, nærmere betegnet området omkring Vänern.

Vi havde fornøjelsen af at smage friskfanget/røget Vänern laks og ikke mindst sik, i Danmark også kendt som helt, serveret med en kold sennepscreme. Det var en udsøgt fornøjelse skulle jeg hilse og sige. Det, der løftede og bar, hvis den ærede læser vil tillade mig udtrykket, var i særdeleshed sennepscremen, som vil kunne bruges til mange forskellige fiskeretter.

Efter en del higen og søgen i svenske opskrifter har jeg eksperimenteret mig frem til den version som følger her:

2-3dl god mayonnaise (hjemmelavet, Hellmans eller økologisk), ca. lige så meget cremefraiche, lidt god olivenolie, Dijonsennep, grov sennep og sød fransk sennep, estragoneddike (alternativt hvidvinseddike og frisk estragon), lidt sukker, friskkværnet peber og en god nævefuld frisk finthakket dild. Bland mayoen med ca. en spsk. Dijon, en spsk. grov og tre spsk. sød sennep, rør i en tynd stråle lidt olie i, tilsæt lidt estragoneddike (ca. en spsk.) og vend cremefraichen i. Rør cremen glat og tilsæt dild, smag til med sukker og friskkværnet peber - Voilà - færdig. Rist nogle store rejer med lidt hot'n sweet chili sauce 1,5 minut på en godt varm pande.

Anret koldrøget fisk (ørred, laks, hellefisk eller andet) og rejer og små lune pillekartofler på tallerkenen og server med sennepscreme til.

Velbekomme.

Med ønsket om et smukt og madfyldt efterår.

Kjærligst vindbøjtel og yoyo-vægter.

Frank

Farvel og 1000 tak !

For lidt over 17 år siden – nærmere betegnet den 27. Juni 1992 – kom vi til Ry første gang. Jeg husker datoen, fordi det var dagen efter at Danmark var blevet europamestre i fodbold i Sverige – på afbud.

Vi kom ikke til Ry på afbud. Vi kom der, fordi det var det sidste alternativ til slet ikke at sejle. For skipperindens vedkommende. I årevis havde jeg kæmpet med ulysten til at begive mig ud i det store uoverskuelige våde element. De første gange vi kom, var der en sommer imellem. For det var jo lidt dyrt – og langt at komme derop. Ejvins tog vandvejen jeg tog land-vejen.

Men vi opdagede snart, at de søer var vanedannende, så efter nogle år på den svære måde, besluttede vi os til at flytte permanent.

Første båd var en LM23, som vi i øvrigt havde med os, da vi kom. En meget skrabet model, bortset fra motoren, som kunne have gjort fyldest i en mindre kutter. Den larmede og regerede, selv om den egentlig ikke flyt-

tede båden særlig meget. Flere gange besluttede vi os til at tage et tegnsprogskursus den efterfølgende vinter, for at kunne tale sammen mens vi sejlede. Men så vidt kom det dog aldrig. Også manglen på et sø-toilet blev stadig mere påtrængende. Mangfoldige er de tidlige sommertogener, hvor jeg har begivet mig ud i den tætte underskov med min lille sorte spand, og bedst som jeg har sænket den bageste del af legemet ned på spanden, er der, som ved et trylleslag, dukket en stønende motions-delirist lige ud af den klare luft med kurs forbi det sted, jeg havde valgt mig.

Så vi måtte i gang med at finde os et skib, som opfyldte dette behov. Det blev, ved gode menneskers hjælp, en aldeles uimodståelig Saga 26, hvor vi nød himmelråbende luksus i henved 5 år. Dens navn var ”Finito”, og vi svor at det var netop, hvad den skulle være: Vores sidste båd. Nu behøvede vi ikke mere for at være totalt lykkelige. Skulle der – mod forventning – flere bytter til, så skulle den

næste hedde ”absolut Finito”. Men der kom én mere, og den hed Dixi (siges at betyde ”han har talt” – altså ikke talt: 1-2-3 men talt: bla bla bla), og det var den vi tog afsked med lørdag den 1. August i år, hvor vi overgav den til Niels og Bente.

17 skønne år er gået. Utallige ture, utallige middage i solnedgange ved forskellige broer. Utallige alting, ikke mindst dejlige venskaber.

Vi vil gerne sige tak til alle for alt det dejlige vi har fået lov at være med i. Nu går vi i en anden retning, men vi har stadig søsystemet og dets mennesker som en god og glad bagage. Vi tror aldrig man bliver helt den samme, efter man har prøvet det.

Mange kærlige hilsner til alle vi kender godt såvel som mindre godt – god vind til jer alle sammen – dog ikke så meget at I tvinges til at ta’ Juulsø i flere etaper. Glem aldrig at passe godt på jer selv og hinanden – og vogt jer, vi kommer og kontrollerer engang imellem.

Ejvin og Karen

På kryds mellem fjeld og klippeskær

Efter flere års diskussion om årets sejlferie, blev årets beslutning, at nu måtte Rosa og vi se, hvad den svenske skærgård har at byde på. Turen startede den 29. juni, hvor Carsten satte os i vandet i Århus skudehavn. Efter den sædvanlige tilrigning, blev kludene hejst og stævnen rettet mod nord.

Med diverse mellemstationer langs den østjyske østkyst, gik turen via Læsø til indsejlingen til Gøteborg og videre til Marstrand. Allerede nu så vi at det var et helt andet landskab vi var havnet i, helt forskelligt fra de danske kyster, masser af små og store nøgne skær og øer, nogle med enkelte træhuse.

”Det må da være farligt med alle de sten, hvis vi ramler på dem?” Fishfinderen, som vi havde, fortalte tydeligt bundkonturerne, og vi kunne se at der også var klippetoppe under vandet. Bedst som vi sejler på 30 m. vand, tårner der sig en klippetop op, men efter de første forskrækkelser, uden bump, kunne vi slappe af. Farvandet er godt afmærket, så hvis man følger de afmærkede ruter, er der ingen grund til adrenalinhop.

I alt sin enkelthed kan vi sige, at det er en stor oplevelse at gæste den svenske skærgård. Der er masser af små og store havne, hvor bebyggelsen er de traditionelle træhuse, især mange røde, så der fandt vi ud af hvor farven svenskrød stammer fra.

Destinationerne for nordgående var Marstrand, Åstol, Stenungsund, rundt Øerne Tjørn og Orust til Henan, Bassholmen, Kungshamn/Smøgen, Fjällbacka, Grebbestad og nordligst Koster øerne, men så var vi også næsten i Norge. Her på toppen af turen kunne vi konstatere at det havde været en stor, og anderledes oplevelse, end sejlads i danske farvande.

Den smukke ø Åstol, en lille ø overplastret med huse, fastlandshavnene med høje klipper, hvorfra vi kunne se ud over skærgården og nyde solnedgangene, Bassholmen med træskskibsmuseet og Kosterøerne med masser af skov og strand. Karakteristisk gik farven på klipperne fra grå i det sydlige, til rødlig, og de blev også grønnere (træer og buske) jo længere nordpå vi kom.

På returen ned til Marstrand, fik turen bundfældet sig i sindet. Vi havde på turen mødt mange andre sejlere; hovedsagligt svenskere, nordmænd og danskere, som gav os mange gode staldfiduser om steder vi skulle se.

Sejlferie – ja, ja – Aldrig har vi dog brændt så meget dieselolie af. Enten var der vindstille eller modvind, og hvis der enkelte gange var en vind der passede os, turde vi ikke krydse mellem de mange skær – og så første gang vi var her – Uha, uha nej.

Et vist stedkendskab må siges at være en fordel!

Et smut op i skærgården kan abso-

lut anbefales. Vi brugte 4 uger på turen incl. et smut til Samsø, men et godt kortmateriale og eventuelt en GPS kortplotter er en forudsætning for sikker manøvrering blandt alle de ”lumske” skær.

Bodil og Knud

Musik på havnen - og på søen

Årets musik på havnen var igen i år en stor succes. 18 musikere havde meldt deres ankomst og mange af dem troppede op allerede dagen i forvejen. Parkeeringspladsen på Skimminghøj blev midlertidig omdannet til en vognborg i bedste Western stil. Denne gang var det blot campingvogne i stedet for westens hestetrukne waggons.

Formålet med vognborgen? Hele fredag aften og den halve nat var der uformel og virkelig levende musik, hvor instrumenteringen var fri og alle der havde lyst spillede med. Mange af Bådlaugets medlemmer havde da også fundet ud til denne aften, hvor man jo bare møder op, medbringer stole og drikkevarer og lytter til musikken.

Lørdagen som jo er den dag det hele drejer sig om, gentog de foregående 16 års succes. Vi startede som vi plejer fra Ry kl. 13. Fra opslagslisten i klubhuset havde 9 skipper skrevet sig på listen til at sejle med musikere eller musikernes ægtefæller. Afsejlingen var lige så festlig som vi plejer, og de mange både, der sejlede med på en lytter, gjorde det endnu mere festligt. Jeg skal måske her nævne at alle kan sejle med og lytte til musikken. Der er ikke nogen tilmeldingspligt for de både med gæster, der blot vil lytte på.

I år sejlede vi til Rosvig, hvor vi forsøgte at få bådene bundet sammen i en stor cirkel, dette har altid drillet meget, og igen i år var figuren noget der vil ærgre en matematisk sjæl. Nå, men vi blev bundet sammen, bådene med musikere, bådene med gæster, og bådene som lyttede på, alle i en blok, og musikken kunne begynde. Kristian fra Hoska, som er en af de musikere der har deltaget flest gange, uddelegerede spilleplanerne. Fra hver båd skulle

der spilles fire numre, hvorefter stafetten gik videre til næste båd. Imens musikken spillede hyggede man sig med kaffe, kage og i enkelte af bådene også en lille dram. Tiden forløb som altid hurtigt, og ved femtiden måtte vi bryde op for at være tilbage i Ry til den helt store grillaften med musik.

Festudvalget havde grillen klar og solgte meget flotte menuer med forskellige valgmuligheder af kød, super fine salater og andet tilbehør samt øl, vin og vand. Hvordan kødet skulle grilles, måtte vi selv afgøre ved de tre store griller, der var i sving. En virkelig hyggelig time medens mange stod omkring grillen, og hvor grilltangen gik på omgang. Nå, noget blev mere sort end andet, men stemningen var helt i top.

Efter maden blev der spillet op, og der var rig mulighed for en dans. Musikerne havde lagt et flot program med meget forskelligt musik, og der var fest til midt på natten. En rigtig stor tak til Hoska, Vagabonderne, Knaberspillemandene, og dem der bare stillede op. Jeg kan varmt anbefale RB medlemmer, som ikke var med, at deltage næste år. Dagen og aftenen er festlig og fornøjelig i samvær med andre medlemmer, og at der samtidig er musik hele dagen, gør det jo helt fantastisk - og så koster det jo ikke mere end egen fortæring.

Leo

Den naturlige spalte

eller: **Manden ved bålet**

Kurt Nielsen

Jo ældre man bliver, så føles det som om alting går hurtigere og hurtigere. Pludselig er tiden gået - og vi skal til at skrive til "Ankret" igen, så alle Jer medlemmer i "Rederiet" her kan følge med i - hvem der har dummet sig, - og hvem der rører på sig' og sine! Meeen det er' da i grunden hamrende hyggeligt, sådan at blive drillet lidt af og til. Den dag der ikke længere er nogen der gider drille én står det skidt til, - ja, sådan føler jeg det ti-vær-tifald!

Og nu er sommeren gået, og 40 års jubilæet afholdt med al den pomp og pragt vi kunne proppe i den fest. Til Jer der ikke deltog, vil jeg kun sige, at det var' synd for Jer! Det var en dejlig fest at mindes fremover, hvor klubbens historie så udmærket blev belyst og ridset op af Jens Hvass, og en hel del medlemmer fik rensset både mund, ører, næse og fødder en ekstra gang af de "hæmningsløse aktører" fra Skanderborg, ja det var festligt, og måske osse tiltrængte rensning nogen steder!!! Tilbage til årets gang i naturen. Nu er vi midt i efteråret, hvor den egentlige jagtsæson på hårvildt gennem flere generationer har været tilladt fra 1. oktober. Og her kan man virkelig følge op på traditionerne, og servere "vilde middage" med dyre - eller haresteg. Og så mindes tiden fra før frysernes indmarch i vor tilværelse. De har ligesom udvisket en stor del af forventningsglæden ved sæsonmiddagene, da alting nu kan fås hele året rundt - det er måske godt nok for os, men vel især for Supermarkederne. Det har bare fjernet en stor del

af den forventningsglæde, der lå ved disse middage som var faste traditioner, man gik og glædede sig til i efterårs månederne!

Egentlig så synes jeg, at man burde nedsætte jagttiden på harer eller frede dem helt. Bestanden er kraftigt minimeret ved ændret landbrugsdrift, og ikke mindst ved trafikdrab. Harene lærer det aldrig, de er uopmærksomme på trafikken, og jumler glad ud foran biler og bliver derved dræbt hele året rundt. Dog specielt i forårstiden hvor "elskoven" osse gør dem' kuldrede oven i hovedet, så de slet ikke bemærker bilerne. Men de er' jo ikke de eneste dyr der er uopmærksomme når de krydser befærdede veje. Grævlinger og pindsvin er jo også dem man ofte ser liggende "lit de parade" i vejkanterne.

Og hvis harene nu blev fjernet helt fra spisekortet, - så er forloren hare da slet ikke så ringe en spise, - måske endda en fordel for ældre klubmedlemmer! (undskyld!)

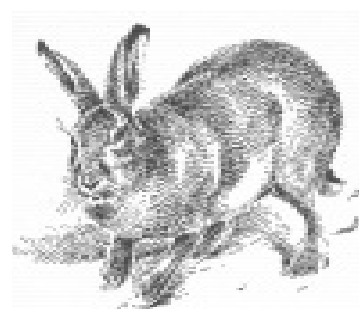
Selvfølger skal I heller ikke denne gang snydes for lidt omtale af svampene, nu da vi er inde i sæsonen. Jeg har i dette efterår anskaffet mig et svampe-tørreapparat hjem fra vort broderland Sverige af navnet "Evermat". Og det apparat gør det meget nemmere, og også sikrere på at ende med et godt resultat, når man tørre de svampe, der ikke skal spises med det samme. Frem for at tørre dem i solen eller ovnen, hvor det kan være svært at styre processen. Når svampene er tørrede, kan de så gemmes i lufttætte glas indtil de skal anvendes. De er da også et meget dekorativt indslag

at have stående i køkkenet, hvor de samtidig giver minder om herlige svampe ture. Og det er jo minderne - og forventningernes glæder der optager en stor del af vores tid, selve handlingerne er som regel relativt ret kortvarige og dermed hurtigt overståede - tænk bare på far og mor legen!!! Jeg kan aldrig lade være at berøre emnet - "at høste hvor vi ej har sået". Så her om efteråret kan der tages en hel del kegler ved at servere god gammeldaws hjemmelavet æblekage til kaffen. Lavet af mos af vilde æbler fundet ude i sø systemet (eller dem fra haven) lagvis med panderistet sukker-rasp, og et godt tykt lag flødeskum, mums! Jeg ved godt at det ikke ligefrem slanker, men det smager fandeme godt. Og min erfaring er, at der ikke er mange af vore børn og børnebørn der følger op på denne tradition, der delvis kan fremstilles af "egne" produkter. Og hos os af ældre generation er det at spise noget lækkert jo efterhånden (og desværre) en af de sidste måder vi kan synde på, så velbekomme og godt efterår vi høres ved til Jul.

Jeg vil slutte af med et af mine bud der lyder: "Gør nu ikke noget - jeg ikke ville have gjort" så skulle I være nogenlunde usikre på tilværelsen fremover! *Kurt*

Farmor til lille Lise: "Du skal gå ud og vaske dit ansigt", og hun forsøger overtalende, "Siden jeg var barn har jeg vasket mit ansigt 2 gange hver dag!"

Lise: "Jaaeee, men se så bare hvor krøllet det er blevet!!!"

Med "Sille" i det sydfynske

Inger-Lise og Jørgen Laursen har haft en vellykket sejlerferie i det smukke sydfynske. Ingelise fortæller: Den 3. juli sejlede vi fra Horsens til Middelfart, derefter til Fyns Hav, syd om Als og til Sønderborg. Vi giver os altid god tid til at se på de byer vi kommer til. Vi var for første gang i Åbenrå. Her måtte vi blive et par dage på grund af blæst. Men så fik jeg

også tid til at vaske lidt tøj og få gjort rent i båden. Fra Åbenrå gik turen til Årø. På sejladsen blev vi ledsaget af marsvin, det var jo også en oplevelse.

Assens var næste stop, her påmønstrede to børnebørn, dem havde vi så med en uges tid. Vi var i Fåborg, Ærøskøbing og så Svendborg, hvor børnene afmønstrede. Af de havne vi lå i, var

Fåborg den bedste, syntes børnene. Efter afmønstringen sejlede vi tilbage til Ærøskøbing, hvor vi var inde at se "Dræsinebanden" optræde, det var en dejlig oplevelse. Ja, så var de tre uger snart gået, og vi satte kursen mod Horsens. Vi havde haft rimeligt vejr og vi fik sejlet 304 sømil.

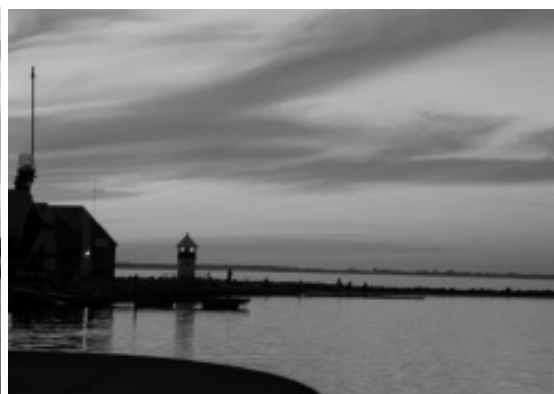
Else

Ærøskøbings gamle huse

Træskib i Sønderborg

Aftenstemning i Assens

Silkeborg Motorbådsklub fylder 100 år

Ry Bådlaug fyldte i år 40 år og vi fejrede jubilæet med en fest den 6. juni. Men Silkeborg Motorbådsklub kunne også i år fejre deres jubilæum. Ikke 40 år men 100. Det blev fejret med en reception den 6. august og i weekenden 14. – 15. august blev der arrangeret jazz om fredagen og gallamiddag om lørdagen. Ry Bådlaug mødte op til receptionen, repræsenteret af Leo Nielsen fra bestyrelsen.

Chr. Medom

Hvad skal vi skrive om?

Her på redaktionen vil vi meget gerne vide, hvad I kunne tænke jer at læse om i Ankeret. Har du en ide eller undren om livet i Ry Bådlaug, så send en mail til redaktøren på: christian@medom.net, så kigger vi på det.

Redaktionen

Intet politi på søerne – endnu da...

Trille Skøt-Jensen

Har man i sommer undret sig over, hvor politiet, der sidste år blandt andet fangede flere fartsyndere på vandet, mon blev af, så er der en rigtig god grund. De har slet ikke været på vores smukke søer i år. Endnu da. Pligterne på land har været for mange, så der har ikke været timer til patruljering på søerne. Meen – det kan nås endnu. ”Sæsonen er jo ikke slut. Så måske lykkes det alligevel,” siger Lars Møller fra Teknik- og Miljøafdelingen i Skanderborg Kommune.

Sidste år var han med i båden da politi og kommune holdt aktion. Dengang havde de lånt en båd fra Ry Brandvæsen. En solid gum-mibåd med en kraftig motor, der kunne sejle stærkt og nå frem til både hurtigt. Mens politiet tjek-kede fart og redningsveste, tjek-kede Lars Møller, om bådene var registrerede.

Det har han også gjort i år. Men under andre former. Han selv og en kollega har været ude i en lille båd og kontaktet flere bådejere. Han har dog ikke uddelt bøder. ”Vi kan sådan set godt uddele bøder, men så skal vi lave en civil anmeldelse. Det er en besværlig proces, og derfor var det så godt, at det sidste år lykkedes at lave aktionen sammen med politiet, der på stedet kan udstede en bøde,” siger han.

Selvom Lars Møller ikke har udstedt en bøde, så har han talt med rigtig mange bådejere. Og han er lidt chokeret over, hvad han fandt. ”Der var rigtig mange både, der ikke var registrerede. Mindst hver 4. båd havde ikke registreringsnummer og det er et problem”. Nogle af bådejerne havde bare

glemt at klistre registreringsnum-meret på, mens andre decideret var ligeglade.

”Registreringsnummeret er vores styringsredskab for at finde ud af, hvor mange både, der er i søerne. Derfor er det vigtigt, alle både bliver registret. Det er som regel aldrig et problem hos dem, der er medlem af bådlaugene. Og der skal have ros i Ry. Det har I tjek på. Problemet er størst med dem, der ikke har bådplads og så dem, der ligger ved private lodsejere,” siger Lars Møller.

Der findes i dag intet overblik over, hvor mange både der er i søerne. Inden kommunesammen-lægningen lå ansvaret hos Århus Amt. Nu ligger det hos Skander-borg Kommune.

”De opgørelser vi har fået fra det tidligere amt er gamle og formentlig passer de ikke. Mange af de både, der står som registrerede findes formentlig ikke mere. Så der ligger et stort arbejde foran os, med at få alle både registreret,” siger han.

Der findes heller ikke en lov om, hvor mange både, der må være på søerne. ”Det kan vi jo ikke sætte en regel for, når vi ikke ved, hvor mange der er,” siger Lars Møller, der overvejer at lave luftfotos for at tælle både.

Det er ikke for at genere, at Skan-derborg Kommune gerne vil have tjek på alle både i søsystemet. ”Vores formål er at sikre farvan-dene for de svagere trafikanter og sikre miljøet i søerne. Det kan blive forstyrret, hvis der kommer for mange og for store både,” forklarer Lars Møller.

Skanderborg Kommune følger bekendtgørelsen om Gudenå sy-stemet. Den blev lavet i 70’erne og er altså temmelig gammel og utidssvarende. Derfor går alle ”Gudenå Kommuner“ næste år sammen og laver forslag til en ny bekendtgørelse.

”Jeg ved ikke, hvornår det bliver til noget. Men det kan blive til, at vi kan sætte regler for hvor store bådene på søerne må være, og hvor stærkt de må kunne sejle,” siger Lars Møller.

Opfordringen fra Skanderborg Kommune lyder: Er din båd ikke registret, så få det gjort i en fart.

Trille

Nb: Ved redaktionens slutning havde politiet planlagt en større aktion på søerne i slutningen af september.

Glimt i billeder fra Julilæumsfesten den 6. juni

Else Jensen

Tour de Gudenå

Lørdag d. 12 september blev dette års Tour de Gudenå afviklet. Vejret var ikke til at klage over, sol, vekslende skydække og en jævn til frisk vind. Vi var 13 både med fuld besætning fra Ry Bådlaug til at tage vare på de knap 900 roere. Bådene var placeret fra Ry til Svejbæk, sådan jævnt fordelt på strækningen. Der var ikke meget at tage sig til i år, det forløb uden de store problemer. Der var vist et par kæntringer, ganske uproblematisk. Nogle af roerne brugte pagajerne som skovlbladene på "Hjejlen", gad vide, om de kunne holde det tempo til Silkeborg? Andre kom mere roligt.

Formanden deltog ikke i arrangementet, han var ude at sejle privat. På et tidspunkt fik vi melding over radioen, at man et sted derude havde ydet formanden starthjælp. Det var jo noget vi ku' lide at høre.

Lidt efter hørte vi over radioen en livlig diskussion mellem Morten og Leo. Det drejede sig om ankerkugler og ankerplader. Det var en længere debat, affødt af, at man havde set navigationslæreren, Kai Rasmussen ankre op, uden at hejse ankerkuglen!!! Kai må have lyttet med på kanalen, og blevet træt af at være under observation, han sejlede ihvert fald derfra, uden at hive ankeret ind, men nu havde han hejst ankerkuglen. Redaktøren slog et slag forbi os, ville lige sikre sig, at vi havde alt under kontrol..

Ved 16.30-tiden fik vi melding om, at de sidste 3 kajakker nu havde forladt Ry, og da de havde passeret os, satte vi kursen mod Ry. Alt i alt en fin Tour.

Else

- Doktor, jeg skal på sørejse for første gang i mit liv. Kan De ikke sige mig, hvad jeg skal gøre, hvis jeg bliver søsyg?

- Det skal De ikke spekulere på, fru Madsen – det kommer helt af sig selv!!!

- Er det land, jeg kan se derude?, stønnede fru Larsen, helt grøn i hovedet af at råbe på "Ulrik".

- Nej frue, det er horisonten.

- Nå 'e horisonten, ja, men det kan da kun være bedre end de evindelige bølger!

- Jeg synes aldrig, jeg ser dig sammen med Hans mere, sagde Lone til sin veninde Lene.

- Nej du kan tro, det er løgn, for det første er hans lystyacht ikke nær så stor, som han sagde, og for det andet er det altid mig, der skal ro!!!

- Fru Nielsen til sin mand: - Hvordan bærer du dig ad med at finde ud af, hvordan den bådmotor virker?

- Nielsen selv: - Ja 'e, det kræver selvfølgelig en vis viden og intelligens.

- Fru Nielsen: - Ja, det ved jeg da godt, men jeg spurgte, hvordan du bærer dig ad?

- Ja, jeg synes nu det er synd for de stakkels, søde små fisk, at de står der og fanger dem med deres væmmelige, skarpe, spidse kroge!, knævrede den åh-så dyrevenlige dame, og så anklagende på lystfiskeren. Han tog sindigt piben ud af munden og svarede:

- Åh, hva', der sker dem jo ingenting, så længe de holder munden lukket!!!

Gad vide om man kan slukke Morild med Farvand?

Te-Kurt

Ry Bådlaug byder velkommen til:

Ole Juhl Jeppesen og Berit Kyhn, Dalvej 11, Veng, Skb.
 John Larsen, Føelskovvej 15, Østbirk
 Peter Isøe, Høstvej 3, Århus N
 Karsten Rasmussen. Silkeborgvej 62, Sorring
 Jan Meisner, Solvænget 22, Karup J
 Jesper Groth, Valmuevej 12, Galten
 Gert Malmkvist, Lystenlund 13, Ny-Solbjerg
 Jesper Purup, Rodelundvej 44, Ry
 Mogens Holm Jensen, Sportsvej 7, Bryrup
 Frank Jensen, Munkedalsvej 2, Ry
 Arne Gjødvad Jensen, Overmarksvej 13, Skanderborg
 Heine Engel Friis, Sdr. Ege Strandpark 23, Ry
 Jens Poulsen, Birkevej 8, Ry
 Erik Strøm, Ryesgade 12, Gl. Rye
 Benny Thomsen, Mulatebærvej 11, Silkeborg
 Kathrine og Morten Andreasen, Ny Kirkevej 7, Ry
 Bjarne Brogaard, Kyhnsvej 27, Ry
 Jan Pedersen, Sattrupvej 21, Østbirk

Afs.
Ry Bådlaug
Siimtoften 13
8680 Ry

SLADREBÆNKEN

Om igen

Valdemar den gæve sømand, har været på kursus i fortøjning hos den ligeså gæve Nøjsen. Men Valdemar må af sted på kursus igen. Han var nemlig forleden på skraldetogt med ”Futte”. Da de lægger til ved Julsøbroerne, får Valdemar til opgave at fortøje ”Futte”. Da de kommer tilbage med affaldssækkene, ser de, at ”Futte” har forladt broen og er på vej hjem – uden besætning. For tovet ligger på broen, og har altså ikke været bundet til ”Futte” - kun korrekt bundet om pælen! Hvad gør man så? Man finder et stykke træ, binder tovet omkring, og kaster det ud på ”Futte”, og på denne måde får de halet båden ind. Tak for det! (og for historien).

Motorsejler uden brændstof

Inger-Lise og Jørgen (”Sille”) er på vej ind til Ry Marina, da de

på Birksø løber tør for brændstof. Ivan Ballegaard kommer forbi og tilbyder at tage dem med på slæb. Men de ville nu ikke være bekendt at blive slæbt ind i havnen, det var for pinligt. De overtaler Ivan til at hente en dunk diesel, og håber det hele går i glemmebogen. Det gør det ikke! Det går til ”Sladrebænken”. Vi nævner ingen navne hverken Inger-Lise eller Jørgen.

Tyveri

Tyveri af påhængsmotorer, har været så stort et problem i Ry Marina, at det har været i TV2 Østjylland. En udtalelse fra et af vores bestyrelsesmedlemmer til TV 2 rammer ganske præcist folks mening, for som det udtales: ”det er skide træls”, og så slutter indslaget. Det kan ikke siges mere præcist, og vi støtter udtalelsen (det skal retfærdigvis siges, at der var klippet i indslaget)

Eftersøgning afblæst

Andreas (”Orca”) var sikker på, at han til familiedagen havde mistet sin tegnebog. Stor eftersøgning blev iværksat på marinaen, og der blev ringet rundt til forskellige. Intet resultat. Efter nogle dage bliver den fundet, hjemme på bunden af vasketøjskurven i et par shorts. „Men det snakker vi ikke om“, sagde Andreas. Nej, men vi skriver om det!!

Definitioner på sejlerudtryk

Kompas – Usædvanligt dumt sted at opbevare sprit, kan også anvendes til at finde og påsejle grunde med større præcision.

Flagspil – Anordning til hurtig kastration af mand på agterdækket

Bådshage – Kæp med krog i. Kommer sædvanligvis til anvendelse når 3. promille overskrides.

Kim